

Itä- ja Pohjois-Suomen metsäperiaatteet EU-päätöksenteossa

Itä- ja Pohjois-Suomi koostuu seitsemästä maakunnasta: Etelä-Savo, Kainuu, Keski-Pohjanmaa, Lappi, Pohjois-Karjala, Pohjois-Pohjanmaa ja Pohjois-Savo. Näiden lisäksi Etelä-Karjala on kahdeksantena maakuntana osa Itä- ja Pohjois-Suomen metsäryhmää. Alueesta 77 % on metsää. 79 % Suomen suoalueista sijaitsee Itä- ja Pohjois-Suomen alueella, ja alueen metsätalousmaasta 37 % on suota. Lähes 80 % Suomen suojelualueista sijaitsee Pohjois-Suomessa (Kainuu, Lappi ja Pohjois-Pohjanmaa). Suojellun metsä- ja kitumaan osuus IP-alueella (mukaan luettuna Etelä-Karjala) on noin 16 %.

Itä- ja Pohjois-Suomessa on vahvaa metsäalan osaamista, jota halutaan hyödyntää myös kansainvälisellä tasolla. Koska metsäala työllistää noin 60 000 henkilöä Suomessa, ja maksaa vuosittain keskimäärin 2,2 miljardia euroa palkkoja, on se Itä- ja Pohjois-Suomen maakunnille tärkeä taloudellinen tekijä. Itä- ja Pohjois-Suomessa (mukaan luettuna Etelä-Karjala) asuu 213 780 yksityistä metsänomistajaa.

Itä- ja Pohjois-Suomi on huolestunut Venäjän hyökkäyssodan aiheuttamasta energiakriisistä ja haluaa muistuttaa metsien roolista energian turvaajana. Vuonna 2020 uusiutuvan energian osuus energian kokonaiskulutuksesta oli Suomessa 40 %, ja puupolttoaineiden osuus uusiutuvan energian kokonaiskulutuksesta oli 70 %. Puupolttoaineet kattavat 28 % Suomen energian kokonaiskulutuksesta ja täten olivat käytetyin energianlähde.

Pohjoiset havumetsät ovat ainutlaatuisia maailmassa uusiutumiskykynsä ansiosta, ja niillä on hyvät edellytykset metsien kestäväan käyttöön sekä siihen perustuvaan elinkeinotoimintaan. Pohjoinen metsä vaikuttaa paikallisten elämään monin tavoin, mahdollistaen hyvinvointia ja liiketoimintaa. IP-alueen metsistä ollaan ylpeitä ja niistä halutaan pitää hyvää huolta. Sen vuoksi metsä- ja puutoimialalla työskennellään kestävyttä vaalien, ammattimaisella otteella, moderneja menetelmiä käyttäen ja samalla perinteitä kunnioittaen.

Itä- ja Pohjois-Suomen (IP-alueen) kannanotto

- Metsäpoliittinen päätösvalta ja ohjaus tulee säilyttää EU:ssa jäsenvaltioilla ja alueellista liikkumatilaa on vaalittava.
- Ympäristön, talouden, yhteiskunnan ja paikalliskulttuurin tarpeiden välinen tasapaino tulee huomioida luonnon monimuotoisuuden kohentamistoimenpiteille asettamissa tavoitteissa.
- IP-alue kannattaa aluekohtaisten tietojen yhteensovittamista ja järkevää yhdenmukaistamista EU:ssa sen sijasta, että tuotettaisiin täysin uusia tietokokonaisuuksia metsätiedon keräämiseksi. Ajantasaisen tiedon luominen ja välittäminen edellyttää jo olemassa olevien tiedonkeruujärjestelmien (kuten VMI ja AMO:t) laajempaa hyödyntämistä.
- Metsänomistajan tulee saada tehdä metsäänsä koskevat päätökset parhaan mahdollisen olemassa olevan tiedon perusteella. Luonnon tilaa kohennettaessa yksityisiä metsänomistajia tulee kannustaa tarvittaviin hoitotoimenpiteisiin sen sijaan, että asetetaan suojelutavoitteita EU-tasolla.
- Puun käytön korvausvaikutuksen korostaminen fossiilisten raaka-aineiden korvaajana ja syrjäyttäjänä pysyvästi on Itä- ja Pohjois-Suomelle tärkeää. Puutuotteet ovat kestävä hiilinielu, ja täten substituutitutkimusta on lisättävä.
- Modernin biotalouden tavoittelemat korkean jalostusarvon tuotteet eivät ole kannattavia tuottaa ilman korkean volyymin sellutuotantoa. Suuri volyymi on edellytys sille, että syntyy tarvittava määrä erikoisjakeita jatkojalostettavaksi.
- Luonnontuotteiden, kuten marjojen, sienten ja riistan arvo pitäisi saada näkyvämmäksi perinteisen metsätalouden ohessa.

